

Izhaja vsak torek in soboto ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za dežel. Ako padena ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodajase v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevev tekališču po 8 vin.

GORICA

(Večerno izdanje).

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v «Narodni tiskarni», ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Volilna reforma in Jugoslovani.

Pod tem naslovom je priobčil državni poslanec dr. Šusteršič v „Slovincu“ od srede 8. avgusta ta-le članek:

Italijanski kompromis.

Največ pozornosti je bil zbudil kompromis, ki ga je sklenila „Slovanska zveza“ z vlado in z italijanskimi poslanci v zadevi volilnih okrožij na Primorskem.

Po predlogih Hohenlohea naj bi dobili Italijani vse skupaj 18 mandatov, i. s. 9 na juž. Tirolskem, 5 v Trstu, 2 na Goriškem in 2 v Istri, — mej tem ko bi Slovani imeli na Goriškem in v Istri po 3 mandate, v Trstu pa 1 mandat.

Italijani so bili radi te razdelitve silno razburjeni, sklicujoč se na to, da imajo danes na Goriškem 3 mandate zoper 2 slovenska, v Istri pa še celo 4 mandate napram edinemu slovenskemu. Pretili so, da pri sklepem glasovanju oddajo vseh svojih 18 glasov proti volilni reformi v celoti.

Ta pretnja je bila zelo nevarna za celo reformo, kajti bati se je bilo, da proti italijanskim glasovom konečno volilna reforma ne dobi potrebne dvetretjinske večine.

Naravno, da se je vlada prizadevala Italijane pomiriti in v to svrhu pridobiti primorske Slovence za primerne koncesije. Predlagala je Jugoslovanom sledeči kompromis:

1. Celotno število italijanskih poslancev ostane neizpremenjeno z 18.

2. Eden tirolski in eden tržaški italijanski mandat se prenese v Istri odnosno na Goriško, — tako da bode v bodoče imela vsaka teh dežel po šest poslancev, t. j. po tri slovanske in po tri italijanske.

3. Slovenski mandat v Trstu ostane nespremenjen v smislu Gautscheve predloge.

Poleg mene sta se udeležila kompromisnih pogajanj poslanca Spinčič in dr. Gregorčič.

LISTEK.

V sreči nesreča.

(Črta iz vasi. Začrtal Jelin.)
(Konec.)

Z velikim naporom je izvlekel potem zadnji konec vola iz jame. Polegal ga je poleg murve in privezal jedno nogo z vrvjo k deblu. Drugo nogo je držal z levico, z desnico pa je zopet udrihal v meso, dokler ni razločil obeh zadnjih skokov. Onega, ki je smrdel, je vrgel z repom vred v jamo in vse zopet lepo zagrebel. Drugega pa je naložil na samotežnico, ga pokril z vrečami, dejal na vrh še sekirco, se vpregel med ročici samokolnice in hajdi domov!

„Srečno je slo“, si misli Tomaž. „Da bi prišel le še domov neopažen.“

Toda ne naredi še dvajset korakov, kar začuje nedaleč za seboj stopinje — trde moške stopinje. Ko bi bil tedaj dan in bi kedo opazoval Tomaža, bi lahko videl, kako se mu je v tem hipu dvignil klobuk na glavi za par prstov. Lasje so se mu namreč zježili in mu privzdignili rjavo pokrivalo; mrzel pot pa mu je hladil razgreto telo. Tomaž je bil prepričan, da je prišel ponj sam hudir. Človek, navaden človek gotovo ni, saj je poslušal še pred par trenotki, pa je bilo vse tiho kakor v grobu. Da je

Velikega pomena je bilo posredovanje načelnika mladočeskega kluba, poslanca dr. Kramšar-a.

Prišlo je po dvanajsetih pogajanjih do kompromisa v zmislu zgorajšnjih vladnih predlogov.

Zadostuje naj slovanski in hrvaški javnosti, da je „Slovanska zveza“ soglasno pritrčila kompromisu in pooblastila svoje načelstvo, da kompromis v navedenem zmislu sklene.

To se je zgodilo v seji, koji je prisostvoval tudi deželni poslanec in odbornik istrski, dr. Dinko Trinajstič. Primorska poslanca Spinčič in dr. Gregorčič sta bila pri seji navzoča in sta kompromis izrecno priporočala.

Jasno je, da so bili nad vse trdni razlogi, ki so napotili „Slovansko zvezo“ k soglasnemu sklepu. Niti najmanjšega nesoglasja ni bilo v tej zadevi. Vsakdo je sprevidel, da je predlagani kompromis absolutna politična potreba in da je ta poravnava, če tudi navidezno bolj Italijanom v korist, vendar v resnici v trajno korist Jugoslovanstva.

Trdno sem uverjen, da bode prihodnost to pokazala.

Če tudi sem — naravno — v zadevi tega kompromisa prvo besedo prepuštil primorskima poslancema, sem vendar tako prešinjen od potrebe in koristi tega kompromisa, da, kot načelnik kluba, z mirno vestjo nosim odgovornost za ta klubov sklep, kakor za celo kompromisno akcijo, pri koji sem od vsega početka aktivno sodeloval.

V presoji „italijanskega“ kompromisa treba ločiti videz od realnopolitičnega efekta.

Navidezno smo Slovenci in Hrvati napravili veliko koncesijo, ko smo pristili, da Italijani dobe v deželah, kjer je velika slovanska večina (v Gorici in Istri), ravno toliko poslancev, kakor mi.

Realno-politično pa stoji stvar drugače.

Realno-politično nismo pri kompro-

človek, bi ga bil gotovo slišal, kako prihaja od daleč — ta pa se oglasi kar nenkrat za njim, kakor bi se bil vkradel iz tal. Tomaž se ni upal ozreti, bežati pa tudi ne; skoro nevedé je stopal z enako hitrostjo kakor prej in potiskal samokolnico pred seboj.

Tako-le je pravil sam pri sebi, si dajal poguma in se strašil:

„Ne ozrem se, naj naredi z menoj kar hoče — sedaj sem tu... Dokler me pusti pri miru, pojdem naprej! Oh, zakaj nisem poslušal svoje Marjute! — Oče naš kir si v nebesih — da bi le domu srečno prišel! Pridi k nam tvoje kraljestvo — uh, zdajdaj me doseže... Zgodi se tvoja volja — samo usmili se me! Kakor v nebesih tako na zemlji — O Bog, vsliži me; vedno, vedno bom ubogal svojo Marjuto, ako me rešiš sedaj! Daj nam danes — ne, ne ozrem se! — naš vsakdanji kruh — in meni sedaj rešitev! Odpusti nam naše dolge — da bi me pustil le pri življenju! da ne bi umrl tu brez duhovnika kakor pes! Kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom — jaz odpuščam vsem, vsem. In ne vpelji nas v skušnjavo — vruga tudi ne, da bi mene moril. Temuč reši nas hudega — sosebno mene, ojoj, skoro me že ima! Amen.“

misu prav nič žrtvovali, ker smo privolili le v transferiranje italijanskih mandatov, a od svojih nismo niti enega žrtvovali. Nasprotno: le s pomočjo Italijanov smo pridobili sedmi mandat na Štajerskem.

Le v enem samem pogledu smo privolili politično žrtev: Po Gautsch-Hohenlohevi predlogi imeli bi večino poslancev v Istri in Goriški in torej enkrat za vselej oba dotična delegacijska mandata. Po kompromisu pa, vsled enakosti slovanskega in italijanskega zastopstva v obeh deželah, utegnemo imeti skoraj gotovo vsakokrat le en sam delegacijski mandat iz teh dežel. Žrtvovali smo torej en delegacijski mandat. To je edina realno-politična žrtev, koje ne podcenjujem, a koje pa tudi ni smeti precenjevati. Delegacijski mandat že dandanes nima velike vrednosti — ker je pomen delegacije zelo majhen. Kakor se stvari na Ogrskem razvijajo, pa sploh ni pričakovati, da bi institut delegacij še dolgo obstojal. V dohlednem času skoraj gotovo izgine ta slabotni izrodek Beust-Deakove državne „umetnosti“ popolnoma s površja.

Sicer se pa v delegaciji glasovi ne štejejo, temveč le tehtajo. Kdor pozna delegacijo — in poznam jo, kot večletni član, do dna — ve, da je že v naprej dognano in rekel bi, samoobsebi umevno, da večina delegacije dovoli vse, kar skupno vlada zahteva. Za izid glasovanja se torej v delegaciji nikdar ne gre, ker je vedno a priori siguren. Nikdar nismo bili v stanju, v delegaciji spraviti več nego 17 opozicionalnih glasov skupaj od 60! In to v izredno ugodnih razmerah.

Pač pa se v delegaciji glasovi tehtajo. Naj to malo obrazložim. Delegat ima priliko, priti v dotiko z najmerodajnejšimi faktorji v državi. Od njegove osebnosti, od načina njegovega postopanja je odvisno, si li napravi kaj pozicije, pridobi li kaj ugleda pri teh faktorjih in s tem kos političnega vpliva, ki ga drugod ni mogoče dobiti. To pa

„Ha-ha-ha!“ se zasmije prav tik njega namišljeni pleklenšček.

„O, kaj si ti, Dreja? Pa to ni prav, da me greš tako ostrašiti.“

„Kaj — jaz, tebe strašit? Ali si res tak strahopetec, da misliš takoj na hudiča, ako zaslišiš stopinje za seboj?“

„Jaz strahopetec? Nikdar ne! Ali za božjo voljo, ko bi začul ti hipoma stopinje za seboj, ali bi se ne prav nič vstrašil, kaj praviš?“

„Jaz ne! — Kaj pa voziš?“

„Plevel.“

„Pa zdaj o polnoči — in še z vrečami ga pokrivaš?“ pri teh besedah stopi župan Dreja — kajti nihče drugi ni bil kot on — k samokolnici in odkrije na mah krvavi plevel iz mesa, ki je ležal pod vrečami. V tem hipu je pokukala tudi luna radoznalo izza oblakov, kakor bi hotela videti tudi ona, kaj leži v samokolnici in sekirca se je zablščala v njenem svitu.

„Prav, prav, Tomaž! Pojdi z menoj!“ je dejal župan.

Da ne bi mislil kdo, da se je vzel ta iz zemlje, bodi povedano, da je slutil Tomaževo namero že pri Gajarinovem zagrebanju. Zato se je skrill zvečer za neko drevo tam v bližini. Ko je prišel Tomaž, ga je pustil lepo izkopati vola.

je, kakor rečeno, odvisno zgolj od osebe delegata in popolnoma neodvisno od številnosti somišljenikov, ki jih ima v tej korporaciji.

V teh razmerah je popolnoma brez pomena, da imamo Jugoslovani enega delegata več ali manj: pač pa je važno, da tisti delegati, koje izberemo, popolnoma ustrezajo svoji nalogi in si vedo ustvariti primerno pozicijo v delegaciji.

Zadostuje, da bode Primorje v bodoče v delegaciji zastopano. Stvar primorskih poslancev pa bode, izbrati vsikdar pravega moža za to mesto, ki bode vedel pred najmerodajnejšimi faktorji naslikati in povzdigniti važnost in ugled slovanskega Primorja.

Tako torej je naša edina realno-politična koncesija pri kompromisu bila razmeroma mala.

Nasprotno pa smo si v svesti, da smo s tem kompromisom Jugoslovanstvu vobče in še posebe našim primorskim deželam veliko več koristili, nego da bi se bili podali v boj z negotovim izidom.

Prihodnost bode pokazala, da smo prav imeli. Za ta čas pa, dokler ni popolnoma odkrito govoriti o naših nagibih, ki so nas privedli do kompromisa, moramo prositi tistega zaupanja hrvaško-slovenske javnosti, brez katerega nobena trezna realnopolitična akcija mogoča ni.

Do političnih otrok in pobalinov se seveda ne obračamo, temveč le do resnih mož. To, kar so iz lastnega nagiba potrdili izkušeni primorski narodni voditelji, kakor Spinčič, dr. Trinajstič in dr. Gregorčič, to tudi lahko z mirno vestjo sprejme primorski hrvaško-slovenski narod. In zdi se mi, da je sprejel, ker ni čuti bistvenih ugovorov.

Kar pa sprejme neposredno prizadeti hrvaško-slovenski narod na Primorskem, to tudi lahko sprejme le posredno udeleženi ostali narod.

Hrvaško-slovenski narod ob obalih sinje Adrije pokazal je v teh dnevih politično zrelost, ki nam je lahko vsem v izgled. Zadovoljil se je z dosegljivim,

Šele ko je prišel ta na poti domov mimo njegovega skrivališča, je stopil za njim in poslušal, kako je molil Tomaž polglasno očenaš, kojega je raztegnil po svoje, kakor se mu je zdelo v tej sili pametno in potrebno.

Na županovem domu je velel ta Tomaž, naj zvrne svoj plen v njego v skedenj in naj se odpravi domov. Tomaž je šel in se še dodobra skregal z Marjuto, predno je legel, ker ga je po babji navadi pikala in dražila.

* * *

Ker je padel po noči dež, je škripala zopet drugi dan Tomaževa samotežnica po sredi vasi v Jeremitišče. Tolpa otrok in ljudij ga je spremljala, on pa je gledal v tla. V samokolnici je ležal Gajarinov skok. Po županovem povelju ga je Tomaž pod murvo zopet zagrebel med splošnim smehom in roganjem navzoče množice.

Tako so se prenašali, oziroma prevažali dragoceni smrtni ostanki crknjenega Čokovega Gajarina. Glavno vlogo je igral pri tem Simonatov Tomaž. Za njegov trud so ga vaščanje obilno plačali z zasmehovanjem. Tomažu je to tako ugajalo, da je ukrotil celo svoj zdravi želodec, kajti odsihdov ga ni zapeljal ta hudomušnež nikdar več, da bi si prilastil kaj mesa na nepošten način.

HOTEL BALKAN

kavarna in restavracija

nova zgradba, 70 elegantnih sob. električna razsvetljava, Lift, kopelji. — Cene zmerne.

TRST

Počkaj & Kögl.

Zapomni si da mi imaš
prinesti samo

„OTTOMAN“

smodčični papir in zavitke in ne daj se zapeljati po podobno izgledajočih imitacijah slabe kakovosti.

Vozni red bohinjske železnice.

Iz Gorice odhajajo na Jesenice sledeči vlaki:

Osební vlak	6.20 zj., prih. na Jesenice	9.09 zj.
Erzovlak	7.56 " " "	10.20 " "
Osební vlak	10.49 " " "	1.42 pop.
	3.10 pop. " " "	6. " "
Erzovlak	4.46 " " "	7.11 " "
Osební vlak	8.53 " " "	11.36 " "

Iz Gorice v Trst:

Osební vlak	8.04 zj., prihod v Trst	9.55 zj.
Erzovlak	11.47 " " "	1.20 pop.
Osební vlak	5.29 pop. " " "	7.20 " "
	7.05 " " "	8.55 " "
Erzovlak	8.20 " " "	9.55 " "
Osební vlak	4.01 zj. " " "	5.50 zj.
	5.50 " " "	7.55 " "

Prihod v Gorico. Iz Trsta:

Erzovlak	7.51 zj., odhod iz Trsta	6.15 zj.
Osební vlak	8.45 " " "	6.40 " "
	10.38 " " "	8.35 " "
	3.02 pop. " " "	12.55 " "
Erzovlak	4.41 " " "	3.05 pop.
Osební vlak	8.43 " " "	6.40 " "
	6.30 " " "	4.20 " "

Z Jesenic:

Osební vlak	7.55 zj., odhod z Jesenic	5.25 zj.
Erzovlak	11.42 " " "	9.29 " "
Osební vlak	5.19 pop. " " "	2.35 pop.
Erzovlak	8.15 " " "	6.05 " "
Osební vlak	9.45 " " "	7.15 " "
	3.55 zj. " " "	1.31 zj.

Lovski pes

velike rasti, rjavkaste dlake, se je izgubil pred nekaj dnevi menda v Št. Ferjanu v Brdih. Kdor bi ga našel je naprošen, da ga pripelje v Gorico na „Mont“, kjer dobi 30 K nagrade.

Anton Ivanov Pečenko

Gorica

priporoča svojo veliko zalogo pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; plzenskega piva »prazdroje« iz sloveče češke »Mešćanske pivovarne«, in domačega žganja I. vrste v steklenicah, kojega pristnost se jamči.

Zaloga ledu katerega se oddaja le na debelo po 50 kg naprej

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske države v sodih od 56 l naprej.

Cene zmerne. Postrežba pošena in točna. M M M M M

„Narodna Tiskarna“ priporoča vizitnice.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

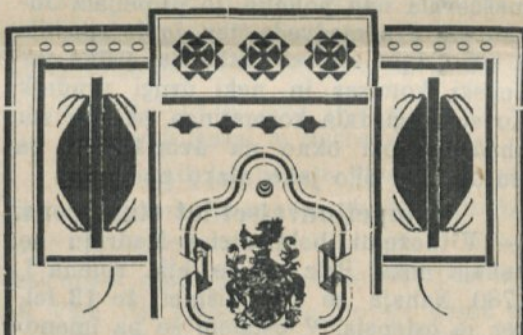
Prosiva zahtevati listke!

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici

Gospodarska ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Ceylon, Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljšveče prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Znidarišič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

„NARODNA TISKARNA“

::: v Gorici, ulica Vetturini št. 9 :::

je preskrbljena z povsem novimi črkami, okraski in finim papirjem, ter more prevzeti vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela

TISKA:

„Gorico“ 00	oo „Pr. list“
Vabila 0000	0000 Cenike
Brošure 000	000 Račune
Diplome 00	00 Vizitnice
Pobotnice 0	0 Rač. sklepe
Sprejemnice	Jedilne liste
Plakate 000	000 Etikete
itd. itd.	itd. itd.

Zagotavlja točne in strokovno pravilne izvršitve v moderni in okusni obliki od navadnega enobarvnega do finega večbarvnega tiska po tako nizkih cenah, da se ne boji nikake konkurence

Anton Krušič

trgovec, krojaški mojster, tekališče
I. Verdi 33 in tekališče Fr. Josip 53

Zgoraj imenovani naznanja sl. občinstvu in posebej č. duhovščini, da mu je ravno dospelo sveže avstrijsko in angleško blago za vsakovrstne stanove. Izdeluje po najnovejših krojih. Blago in delo jamči.

Biznija sezona

Centralna posojilnica,

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905
na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905
na menice po 5 1/2 %, na vknjižbo po 5 %

z 1/8 % upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.

Jako izdatno sredstvo proti

revmatizmu in trganju po udih (putiki)

je liker GODINA, katerega pripravljata v Trstu lekarnarja Rafael Godina, lekarna „Alla Madona della Salute“ pri Sv. Jakopu, in Josip Godina, lekarna „All' Igea“ v ulici Fornelo št. 4. — Stekleničica stane 1 K 40 vin. — Potom pošte se ne pošilja manj kakor 4 stekleničice, in sicer proti poštnemu povzetju, ali pa, ako se dopošlje naprej 7 K, nakar se stekleničice dopošljejo franko in so v tem znesku zapopadeni vsi pošiljatveni stroški. Dobiva se v vseh lekarnah.